

PARADIJSELIJK EILAND IN DE INDISCHE OCEAAN, OP 2000 KM VAN HET ZUID-AFRIKAANSE VASTELAND

Culinaire smeltkroes op Mauritius

Het paradijselijke eiland **Mauritius** in de Indische Oceaan kreeg zijn naam van de Nederlanders maar zowel Fransen als Engelsen voelden er zich lange tijd thuis. In 1968 werd het eiland onafhankelijk. Eén jaar na het 50-jarige jubileum brachten wij een bezoek aan deze smeltkroes van culturen en culinaire geneugten.

DOOR PETER SOETE

Op Mauritius praat men even vlot Frans als Engels. In de hoofdstad Port Louis vind je evenveel standbeelden van zowel Franse als Engelse voorvaderen. Dat heeft alles te maken met de respectievelijke kolonisatoren van dit strategisch gelegen eiland in de Indische Oceaan op zo'n 2.000 km ten oosten van Zuid-Afrika. De eerste Eu-

Le Morne Brabant is de naam van de berg én het schiereiland in het zuidwesten van Mauritius. (foto's getty)

De chef-kok van ons resort keurt de oogst in Port Louis.

Uitwaaien op het paradijselijke strand.

De bodhiboom (of banyan) kan wel 30 meter hoog worden.

roepenen die er een permanente basis uitbouwden, waren de Nederlanders in de zestiende eeuw. Vanaf 1715 werd Mauritius eigendom van de Franse kroon en door het Verdrag van Parijs in 1814 kwam het eiland in handen van Groot-Brittannië. Mauritius werd pas in 1968 onafhankelijk en mocht in 2018 dus 50 kaarsjes uitblazen.

Zeventig procent van de bewoners komt uit India en Pakistan, de rest van de bevolking is een mengeling van andere nationaliteiten. Naast Engels en Creools hoor je er onder meer ook Frans, Hindu en Chinees. Hindoes, christenen, boeddhisten en moslims leven er in perfecte harmonie. In de lokale keukens gaan Europese, Aziatische en Afrikaanse invloeden hand in hand.

LEKKERE DIM SUM

Het aan de kust gelegen Port-Louis telt ongeveer 150.000 inwoners. De verlaten citadel bewaakt nog steeds de haven maar veel dreiging gaat er niet meer uit van dit leeggehaalde militaire bolwerk. Van het eerder bescheiden parlement wandelen we naar de overdekte fruit- en groentemarkt waar heerlijke geuren van tro-

“Een lekkernij moet de dodo niet geweest zijn want de Nederlandse kolonisten noemden het beest walgvogel.”

pisch fruit en onbekende groenten ons tegemoet waaien. In een piepklein restaurantje in het lokale Chinatown besluiten we enkele verse Chinese gerechten te proeven. De gemarineerde en gelakte varkensribbetjes zijn subliem en de dim sum hebben we zelden zo lekker gegeten.

Na deze voorgerechten verlaten we Port-Louis en rijden we naar l'Aventure du Sucre. In deze suikerrietfabriek op een half uurtje rijden van Port-Louis, komen we alles te weten over het produceren en verwerken van suikerriet. Niet alleen de suikerrietfabriek is hoogst interessant, ook het aangrenzende restaurant Le Fangourin is dat ontegensprekelijk. Le

Fangourin staat immers bekend als één van de betere restaurants van het eiland. Of je nu de Mauritiaanse droge curry van hert of tartaar van rode tonijn op een avocado-salsa met Japanse saus neemt, het is telkens om duimen en vingers af te likken. In de omgeving van l'Aventure du Sucre houden we ook even halt in de Jardins des Pamplemousses. Halfweg de 18de eeuw besliste de Franse gouverneur van het eiland om een tuin van maar liefst 37 ha aan te leggen rond zijn ambtswoning. De tuin breidde uit en vandaag is het de oudste botanische tuin van het zuidelijk halfrond.

WALGVOGEL

De nationale mascotte van Mauritius is de dodo, een vogel met een gekke bek die niet kon vliegen en een makkelijke prooi was voor de Nederlandse kolonisten. Een lekkernij moet de dodo niet geweest zijn want de Nederlandse kolonisten noemden het beest gewoon *walgvogel*. Toch slaagden ze er in hun eentje in om er zo veel van op te eten dat het beest is uitgestorven. Op onze terugweg stoppen we nog even in het piepkleine Natural History Museum in Port-Louis waar we het meest complete

skelet (en tekeningen en schilderijen) van deze merkwaardige vogel zien. Na het skelet van deze *walgvogel* ver-eeuwigd te hebben, gaat het richting Flic-en-Flac. Dit kuststadje heeft de mooiste zandstranden en het beste klimaat van Mauritius en hier vinden we ook de mooiste luxe-resorts op het eiland.

MEER DAN STRAND

Mauritius heeft natuurlijk meer te bieden dan enkel strand en zee. Le Morne is een schiereiland in de zuidwestelijke punt van het eiland dat gedomineerd wordt door de berg Le Morne Brabant. Deze meer dan 500 meter hoge rots is voor geïnteresseerde wandelaars een leuke uitdaging en staat sinds 2008 op de werelderfgoedlijst. In dezelfde regio is er ook het Black River Gorges National Park met maar liefst 311 verschillende plantensoorten en zeldzame dieren. Een uitstap naar dit park is perfect combineerbaar met een bezoek aan het dorpje Chamarel. Hier vinden we niet alleen het bijzondere zevenkleurige zand en geweldige watervallen maar ook een rumdistillerij met heerlijke proevertjes.

Praktisch

✓ Air Mauritius biedt rechtstreekse vluchten naar Mauritius aan vanuit Parijs en Amsterdam. De vluchten gebeuren met een nieuwe Airbus.

✓ De meeste regen in Mauritius valt in februari - maart. De meest regengevoelige regio bevindt zich aan de westkant van het eiland. De meeste zon krijg je dan weer aan de oostkust. Zelfs tijdens de winterperiode op Mauritius (onze zomer) is het er nog altijd 25 graden Celcius.

✓ We verbleven in Maradiva Resort, een luxeresort met enkel privé-villa's op het strand van de Indische Oceaan. Dit resort in Flic-en-Flac zorgt voor een luchthaventransfer met een BMW 5 Hybride of een Rolls Royce.

✓ De Belgische touroperator Live to Travel biedt verschillende formules aan op Mauritius. ■ Te boeken in de reiskantoren of op www.livetotravel.be